

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΑΠΟΚΡΕΩ – Ματθ. 25, 31-46 (19/2/2017)

Η Μέλλουσα Κρίση και το κριτήριο της

Κατά τη σημερινή τρίτη Κυριακή του Τριωδίου, αγαπητοί μου αδελφοί, ακούσαμε την Ευαγγελική περικοπή, στην οποία περιγράφεται η σκηνή της Δευτέρας Παρουσίας του Κυρίου και της τελικής κρίσης των ανθρώπων. Η σκηνή είναι εντυπωσιακή! Τα λεκτικά σχήματα απλά και παραστατικά. Ο Χριστός θα εμφανιστεί σε απόλυτη δόξα, εν' αντιθέσει με την πρώτη έλευσή Του στη γη, κατά την οποία ενδύθηκε το ταπεινό ανθρώπινο σαρκίο και γεννήθηκε σε μια απόμερη σπηλιά της Βηθλεέμ. Θα προβεί στο ξεκαθάρισμα της ανθρωπότητας. Στα δεξιά Του θα τοποθετήσει εκείνους που χαρακτηρίζει «ευλογημένους», για τους οποίους είναι ετοιμασμένη η Βασιλεία των ουρανών. Στα αριστερά Του θα τοποθετήσει όσους χαρακτηρίζει «καταραμένους». Αυτοί θα εισέλθουν στον τόπο που ετοιμάστηκε για τον διάβολο και τα όργανά του.

Η υμνολογική περιγραφή της Μελλούσης Κρίσεως είναι εξίσου εντυπωσιακή. Η στιγμή της Δευτέρας Παρουσίας χαρακτηρίζεται *«φοβερή ώρα και ημέρα. Τότε ο Κριτής θα καθίσει σε θρόνο φοβερό. Και θ' ανοιχτούν ενώπιόν Του τα βιβλία της ζωής του κάθε ανθρώπου και θα ελεγχθούν οι πράξεις και τα έργα του καθενός και τα κρυφά της ανθρώπινης ψυχής θα δημοσιευθούν»*¹.

Το πρόσωπο του Χριστού, όπως το περιγράφει τόσο η Γραφή, όσο και η Υμνολογία, δεν θα είναι πρόσωπο τιμωρού ή εκδικητή, ούτε στυγνού δικαστή. Θα είναι πρόσωπο δικαίου κριτού. Θα αποδοθεί δικαιοσύνη, κατά τα έργα της ζωής, χωρίς ίχνος μεροληψίας, αδικίας ή εκδικητικότητας. Εν αντιθέσει προς την ανθρώπινη δικαιοσύνη που, συχνά, εξυπηρετεί σκοπιμότητες και υπόκειται σε υπόγειους επηρεασμούς, αδικώντας τους δικαίους και δικαιώνοντας τους αδίκους, *«θα κρίνει την οικουμένη με δικαιοσύνη»*, διδάσκει ο ιερός Χρυσόστομος, *«θα κρίνει τους λαούς με ευθύτητα»*².

Ποιό θα είναι, όμως, το κριτήριο της κρίσεως του Θεού, κατά την Δευτέρα Παρουσία; Σύμφωνα με την Ευαγγελική διήγηση, ο Χριστός θα συνομιλήσει τόσο με τους δικαίους, όσο και με τους αδίκους. Το ζήτημα που θα θέσει θα τους φέρει όλους προ εκπλήξεως. Θα θέσει το μέτρο της αγάπης προς τον κάθε άνθρωπο. Ένας σύγχρονος λόγιος Θεολόγος και Επίσκοπος αναλύει αυτό το κριτήριο: «Το κριτήριο στην τελική Κρίση, κατά την Δευτέρα Παρουσία του Χριστού δεν θα είναι ούτε οι εσωτερικές σκέψεις και τα συναισθήματά μου, ούτε τα όραματα και οι εκστάσεις μου. Ούτε θα ερωτηθώ για τους

¹ 2^ο Στιχηρό των Αίνων Κυριακής των Απόκρεω

² «Κρίνει την οικουμένην εν δικαιοσύνη... κρίνει λαούς εν ευθύτητι». PG 55,127

ασκητικούς μου αγώνες, τη νηστεία και τις μετάνοιές μου. Θα ερωτηθώ, όμως, αν έθρεψα τους πεινασμένους, αν επισκέφθηκα τους φυλακισμένους και τους αρρώστους, αν φιλοξένησα τον άγνωστο. Αυτά είναι όσα θα ερωτηθώ. Με άλλα λόγια, πώς σχετίζομαι με τους συνανθρώπους μου. Μοιράστηκα όσα έχω; Ήμουν απλώς ένα άτομο, στραμμένο στον εαυτό του; Ή ήμουν ένα αυθεντικό πρόσωπο που έζησα σε κοινωνία με τους άλλους;»³

Η παραπάνω ανάλυση θα μπορούσε, όμως, εύκολα να παρεξηγηθεί. Να θεωρηθεί δηλ. ότι η συστηματική κοινωνική δράση - που σήμερα εκφράζεται μέσα από κινήσεις κοινωνικού ακτιβισμού και Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις φιλανθρωπικού σκοπού – αρκεί για να καταξιώσει και δικαιώσει τον άνθρωπο. Ο Χριστός δεν έμεινε εκεί. Προχώρησε ένα βήμα πιο πέρα. Ευλόγησε και δικαίωσε εκείνους τους κοινωνικούς εργάτες που συνάντησαν στο πρόσωπο του κάθε ενδεούς, δοκιμασμένου, δυστυχισμένου, ευρισκομένου στην οποιαδήποτε ανάγκη ανθρώπου, τον Ίδιο. Το κριτήριο της αγάπης θα είναι ο καταλύτης της σωτηρίας μας, αν αυτή προσφέρεται στο όνομα του Ιησού Χριστού, ο Οποίος χτυπά την πόρτα της καρδιάς μας, κάθε μέρα, με την μορφή του ξένου, του ζητιάνου, του αρρώστου, του πρόσφυγα, του πονεμένου ανθρώπου.

Μια τέτοια αγάπη μπορεί να κτισθεί μόνο μέσα στη ζωή της Εκκλησίας. Μόνο με την ζωή της πίστεως και της προσευχής. Μόνο με την εμπειρία και τη βίωση των Ιερών Μυστηρίων, της Μετανοίας και της Θείας Ευχαριστίας, εκεί όπου πραγματικά, ουσιαστικά και αληθινά, επιτυγχάνεται η ένωση των ανθρώπων μεταξύ μας και η ένωσή μας με τον Θεό. Η αγάπη που προκύπτει μέσα από το μεγαλείο της Ορθόδοξης πνευματικότητας είναι εκείνη που θα μάς ανοίξει την θύρα του Παραδείσου, για τον οποίο είμαστε προορισμένοι και τον οποίο είθε όλοι να κατακτήσουμε. ΑΜΗΝ!

Αρχιμ. Ε.Ο.

³ Μητροπολίτης Διοκλείας Κάλλιστος Ware, «Η εντός υμών Βασιλεία», σελ. 60-61